

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010123
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2223010123.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. februára 2024 prejednal odvolanie okresného prokurátora v Dunajskej Stredě a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 26.06.2023 sp. zn. 4T/12/2023, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e
napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. XXX, okres Dunajská Streda

u k l a d á

Podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. k), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 2 (dva) roky.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 9. mája 2022 v čase okolo 22:15 hod., po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov viedol nákladné motorové vozidlo značky Dacia Dokker, bielej farby, s evidenčným číslom E. v obci D., okres Dunajská Streda, kedy pred rodinným domom č. XX, v dôsledku nevenovania sa vedeniu vozidla a nesledovania situácie v cestnej premávke pravým rohom svojho vozidla narazil do zadného ľavého rohu tam riadne zaparkovaného osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia, hnedej metalízy, s evidenčným číslom E., ktoré sa následkom nárazu posunulo a narazilo do oplotenia rodinného domu č. XX, poškodením nákladného motorového vozidla značky Dacia Dokker spôsobil škodu spoločnosti NECTEL, spol. s r. o. vo výške 6.113,38 eur, poškodením osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia spôsobil škodu F. G. vo výške 1.950,18 eur, pričom v čase vedenia motorového vozidla bola koncentrácia etanolu v krvi obvineného minimálne 2,76 promile a za to mu uložil podľa § 289 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému („citácia“) podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona, §36 písmeno l) Trestného zákona, §38 odsek 3 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon uloženého trestu sa podmienienečne odkladá a podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému sa určuje skúšobná doba na 3 (tri) roky.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona obžalovanému súd ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obžalovanému súd ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a podľa § 51 odsek 4 písmeno j) Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Proti tomuto rozsudku zákonom stanovenej lehote podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede (č.l. 128 spisu) ako aj obžalovaný (č.l.130 spisu).

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania (č.l. 135-136 spisu) po podrobnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku uviedol, že uložený podmienienečný trest odňatia slobody považuje za neprimerane mierny nakoľko nezohľadňuje spôsob spáchania činu a potencionálne škodlivý následok, ktorý v sebe ako ohrozovací trestný čin nesie. V danom prípade uloženie podmienienečného trestu hoci aj s dlhšou skúšobnou dobou a probačným dohľadom nespĺňa ani kritériu primeranosti. Zastáva názor, že prvostupňový súd mal obžalovanému uložiť primeraný nepodmienienečný trest odňatia slobody, ktorý v sebe nesie prvky tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Zároveň uviedol, že jazda pod vplyvom alkoholu je v spoločnosti mimoriadny nebezpečný fenomén, pričom v prípade ako je aj nastolená trestná vec, kde páchatelovi bolo zistené množstvo alkoholu v dychu nad 2 promile, jedine nepodmienienečný trest hoci aj kratšieho trvania má potenciál pôsobiť na páchatel'a prevýchovne a zároveň dostatočným spôsobom zabezpečiť aj generálnu prevenciu, teda odradenie iných od obdobného trestného činu. V závere navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda v časti výroku o treste, aby následne v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudok vo veci tak, že obžalovanému uloží nepodmienienečný trest odňatia slobody v trvaní minimálne 2 mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie (č.l. 130 spisu), ktoré následne odôvodnil v rozsahu č.l. 142-143 spisu v ktorom uviedol, že odvolanie smeruje výlučne vo vzťahu k uloženému trestu, ktorý považuje za neprimerane prísny, nezohľadňujúci špecifiká prípadu, pričom v tomto smere ani prvostupňové rozhodnutie súdu neodôvodňuje prečo práve trest v takejto výmere považuje okresný súd za primeraný. Vo vzťahu k výške trestu navrhol vykonať dôkazy, predovšetkým listinné dôkazy, ktoré súd na hlavnom pojednávaní oboznámil, ale nijako ich nevyhodnotil, nezaoberal sa s nimi a teda uložený trest nezohľadňuje vykonané dôkazy pred súdom prvého stupňa. V tomto smere považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné. Rešpektuje, že mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorý bol podmienienečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu. Skúšobnú dobu v trvaní troch rokov považuje za neprimerane prísnu vzhľadom na jeho doterajší život. Má za to, že bude postačovať aj skúšobná doba v kratšom trvaní, preto navrhuje, aby mu bola skúšobná doba podmienienečného odkladu skrátená na 2 roky Voči ostatným trestom a výrokom nič nenamieta.

Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu písomne vyjadril k odvolaniu prokurátora (č.l.149-150 spisu) v ktorom uviedol, že s názorom prezentovaný prokurátorom sa nestotožňuje. Návrh prokurátora problematiku za volantom zovšeobecňuje, nezohľadňuje individuálne špecifiká tejto trestnej veci a už vôbec nezohľadňuje osobu obžalovaného a vplyv navrhovaného trestu na obžalovaného a jeho okolie. Návrh nezohľadňuje vykonané listinné dôkazy z ktorých vyplýva, že ako obžalovaný nemá systémový problém s alkoholom, že alkohol takmer vôbec nepije a v tomto prípade išlo o jednorazový exces inak riadneho života, pričom navyše poukazuje na prvok sebareflexie obžalovaného bezprostredne po skutku, ktorý viedol k začatiu trestného stíhania v tejto veci. Prokurátor nijako neodôvodňuje ničím nepodkladá tvrdenie, že nepodmienienečný trest bude mať prvok individuálnej a generálnej prevencie. Ide len o konštatovanie bez akéhokoľvek vecného alebo odborného podkladu a bez podkladu na vykonané dokazovanie. Osobitne sa vyjadril k evidencii priestupkov na ktorú poukazuje prokurátor, pričom uvádza, že všetky priestupky boli spáchané na úseku dopravy, avšak opomína, že časové ohraničenie skutkov sa datuje výhradne do rokov 2017 a 2018 kým skutok, ktorý je predmetom tohto trestného konania je z mája 2022 a teda medzi posledným spáchaným priestupkom a skutkom, ktorý je predmetom trestného činu uplynulo viac ako 3,5 roka počas ktorého viedol absolútne bezúhonný život. V roku 2019 až do mája 2022 žiadne iné priestupky nespáchal, preto nesúhlasí s tvrdením prokurátora, že toto má byť dôvodom

na uloženie nepodmienečného trestu. Zároveň poukázal na to, že žiadny zo spáchaných priestupkov sa netýkal návykových látok. Svojím protiprávnym konaním, ktoré vyústilo do zadržania vodičského preukazu si privodil dostatok logistických problémov a to nielen v práci ale aj v rodinnom živote, preto je presvedčený, že takáto skúsenosť bude dostatočne poučením a mementom na to, aby rovnakej chyby v živote už nedopustil. Nepodmienečný trest sa má v zmysle celkového ponímania trestnej represie ako krajného prostriedku donútenia používať až vtedy, keď už miernejšie formy trestu zlyhali a vyžaduje si to ochrana spoločnosti. Z odvolania prokurátora sa však nedá vyčítať, prečo práve u obžalovaného by miernejší nepodmienečný trest mal plniť svoju funkciu a prečo nie je možné využiť na dosiahnutie trestnej politiky štátu v tomto konkrétnom prípade miernejší a primeranejší trest. Prokurátorom podané odvolanie považuje za nedôvodné.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd ako odvolací súd skôr než začal plniť svoju prieskumnú povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku bol povinný skúmať, či odvolanie okresného prokurátora alebo obžalované bolo podané včas (§ 309 Trestného poriadku), či ho podala oprávnená osoba (§ 307, § 308 Trestného poriadku) a či nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo späťvzatiu podaného odvolania (§ 312 a § 313 Trestného poriadku), alebo či neboli podané proti výroku proti ktorým nie sú prípustné (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, § 334 ods. 4 Trestného poriadku.

Krajský súd podané odvolania preskúmal a dospel k záveru, že odvolanie podali prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby v zákonnej lehote a proti výroku o treste proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný a tak zistil, že odvolanie obžalovaného a prokurátora je dôvodné, avšak z iných dôvodov ako uvádzali v odôvodnení. Konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo nebolo v súlade s Trestným poriadkom a ani Trestným zákonom.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo

Podľa § 321 ods. Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 321 ods. 3 Trestného poriadku ak preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Krajský súd z predloženého spisového materiálu zistil, že:

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede podal dňa 16.02.2023 pod č. 2 Pv 192/22/2201-18 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku obžalobu na A. B. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona,

- Okresný súd v Dunajskej Strede dňa 24.02.2023 pod sp. zn. 4T/12/2023 vydal trestný rozkaz, proti tomuto trestnému rozkazu podal odpor obvinený ako aj okresná prokuratúra,

- obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného zákona urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. e), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku zodpovedal kladne, pričom prokurátor nemal výhrady a navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného a preto súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe

Prvostupňový súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste odôvodnil tým, že pri ukladaní trestu na strane obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Pri použití § 38 ods. 3 Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Vzhľadom na doterajší

spôsob života obžalovaného, na tú skutočnosť, že obžalovaný dobrovoľne nahradil poškodeným spôsobenú škodu mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienčne odložil a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov aj vzhľadom nato za akých okolností došlo k spáchaniu predmetného skutku, pričom skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov považuje pre obžalovaného za primeranú k náprave a prevýchove jeho spôsobu života. Súčasne podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 rokov, ktorý trest považuje za zákonný a primeraný vzhľadom k okolnostiam spáchaného skutku. Pri uložení probačného dohľadu vzhľadom na charakter páchanej trestnej činnosti podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona obžalovanému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických a iných návykových látok a povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Verejné zasadnutie :

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného a jeho obhajcu.

Na verejnom zasadnutí krajský súd v zmysle ustanovenia § 326 ods.5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie, keď podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy a to : register trestov č.l.56, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, č.l.57, evidenčnú kartu vodiča č.l.58--59,vyjadrenie poškodených F. G. a G. G. č.l.60, kúpnu zmluvu č.l.61, splátkový kalendár č.l.62-63, splnomocnenie na používanie motorového vozidla č.l.64, pracovný posudok č.l.65, dohodu o náhrade škody č.l. 66, stanovisko zamestnávateľa č.l.67, potvrdenie Allianz č.l.68, doklad o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti č.l.69, doklad o podrobení sa odbornému poradenstvu č.l.70, správa o povesti obce D. č.l.71, poisťňa udalosť Allianz č.l.80, hlásenie o škode č.l.82-83, potvrdenie o prijatej platbe č.l.101-102.

Krajský prokurátor sa v plnom rozsahu pridrižoval písomne podaného odvolania a navrhol odvolaniu Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede vyhovieť a odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Obhajca obžalovaného uviedol, že od spáchania skutku uplynuli ďalšie dva roky, počas ktorých obžalovaný viedol riadny život. Táto skutočnosť by sa mala zohľadniť aj pri dĺžke trvania skúšobnej doby keďže táto začne plynúť až po právoplatnosti rozsudku. Odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, preto ho navrhuje zamietnuť a odvolaniu obžalovaného vyhovieť. Navrhuje, aby krajský súd vydal rozhodnutie, ktorým skráti alebo zmení skúšobnú dobu uloženú súdom I. stupňa.

Obžalovaný uviedol, že sa hanbí a mrzí ho čo sa stalo. Bol to najväčší skrat v jeho živote.

Z obsahu zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 26.06.2023 (č.l.126-128) vyplýva, že okresný súd podľa § 269 Trestného poriadku čítal obsah spisového materiálu 4T/12/2023, odpis RT obžalovaného a následne vyhlásil dokazovanie za skončené a udelil slovo na záverečné reči

Podľa § 271 ods. 1) Trestného poriadku obžalovaného, poškodeného a zúčastnené osoby sa treba po vyhlásení každého dôkazu opýtať či sa chcú vyjadriť a vyjadrenie sa zapíše do zápisnice.

Podľa § 272 ods.2) Trestného poriadku, po vykonaní všetkých dôkazov zistí predseda senátu, či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania.

Citované ustanovenie § 271 ods.1 Tr. poriadku ukladá súdu povinnosť, aby obžalovanému umožnil vyjadriť sa ku každému dôkazu a to bezprostredne po jeho vykonaní čím sa naplňa právo obžalovaného na obhajobu, ktoré je zakotvené v § 2 ods. 9 a § 34 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Z ustanovenia § 272 ods.2 Tr. poriadku vyplýva povinnosť súdu zistiť u procesných strán pred tým, ako vyhlási dokazovanie za skončené, či nemajú návrhy na doplnenie dokazovania.

Zo zápisnice z hlavného pojednávania zo dňa 26.06.2023 a zvukového záznamu z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd nepostupoval procesne správne a teda nedodržel vyššie uvedené ustanovenia Trestného poriadku, nakoľko z obsahu zápisnice nie je možné zistiť (okrem oboznámeného registra trestov), aké listinné dôkazy boli prečítané, nakoľko okresný súd iba uviedol : „ číta sa obsah spisu 4T/12/2023, odpis RT obžalovaného.“ Zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd iba konštatoval, že sa oboznamuje obsah spisového materiálu a register trestov, ale prečítaný nebol žiadny listinný dôkaz.

Dodržanie procesného postupu v zmysle vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku bolo nevyhnuté dodržať nielen z hľadiska dôslednej realizácia práva obžalovaného na obhajobu, ale aj z dôvodu vylúčenia akýchkoľvek pochybností o legálnom postupe v trestnom konaní a dodržiavaní práva obžalovaného na spravodlivý súdny proces. K tomu je potrebné tiež dodať, že procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale i zoznámiť sa so

všetkými ďalšími dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim (rozsudok ESLP Komanický C. Slovenská republika zo dňa 04.06.2002).

Uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov a tomu zodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť. Toto právo však zo strany okresného súdu bolo porušené, pretože obžalovaný nemal túto možnosť.

Podľa § 168 ods.1) Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia spočíva v troch nasledujúcich a vzájomne sa dopĺňajúcich rovinách :

- a) je korelátom práva účastníka konania prednášať návrhy, argumenty a námietky, aby na tieto dostal od súdu náležitú odpoveď,
- b) predstavuje jednu zo záruk, že „výkon spravodlivosti“ (justice in procedural effect, resp. justice in action) nie je arbitrárny (svojoľný), nepriehľadný a že rozhodovanie verejnej moci je kontrolované verejnosťou,
- c) vytvára predpoklad pre účinné uplatnenie opravných prostriedkov, ktoré má strana konania k dispozícii.

Podstatou práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je povinnosť súdu vyhodnotiť a v odôvodnení rozhodnutia zareagovať na hlavné námietky účastníka konania (Donadze v. Gruzínsko) a riadne posúdiť tvrdenia, argumenty a dôkazy predložené stranou konania (opätovne viď napr. Van de Hurk v. Holandsko). Na podklade takéhoto postupu súdu je následne možné kvalifikovaným spôsobom posúdiť, či bolo konanie ako celok spravodlivé.. Mlčanie odvolacieho súdu ohľadom zákonnosti odmietnutia vykonania dôkazov navrhnutých obvineným odporuje myšlienke spravodlivého procesu (Krasulya v. Rusko).

Pri vyhotovení napadnutého rozsudku sa okresný súd neriadil požiadavkami na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nakoľko aj pre výrok o treste platí ustanovenie § 168 ods.1 Trestného poriadku, že v odôvodnení rozsudku súd stručne a jasne vyloží, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností so zreteľom na výsledky dokazovania pokladá za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia výroku o treste musí byť zrejmé, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona (R II/1967).

Podľa § 34 ods.4) Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu popri inom treste aj niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, pokiaľ mu takýto trest za splnenia podmienok podľa odseku 6 neuloží ako samostatný.

Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste, treba mať na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 TZ) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnáť najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 TZ. Vzhľadom na veľký význam poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď podľa § 38 ods. 2 TZ pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností (§ 36 TZ) a priťažujúcich okolností (§ 37 TZ), zvýšenú pozornosť treba venovať nielen ich zisťovaniu dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, ale pri odôvodnení výroku o treste nimi konkrétne argumentovať z hľadísk uvedených v § 38 ods. 3 a nasl. TZ.

V predmetnej veci okresný súd nevykonal dokazovanie potrebné na zákonné uloženie sankcie, keď na hlavnom pojednávaní nevykonal k osobe obžalovaného takmer žiadne dokazovanie (okrem oboznámenia registra trestov), preto nemohol ani zákonným spôsobom určiť druh a výmeru trestu ani ustáliť pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že postupom okresného súdu tým, že neboli prečítané žiadne listinné dôkazy potrebné na uloženie zákonného trestu, obžalovaný nedostal možnosť vyjadriť sa listinným dôkazom a procesné strany nemali možnosť navrhnúť doplnenie dokazovania a písomné odôvodnenie rozhodnutia nespĺňa náležitosti v zmysle ustanovenia § 168 ods.1 Trestného poriadku bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušiť, pretože bolo :

- porušené právo obžalovaného na obhajobu (§ 321 ods.1 písm.a) Tr.por.)
- výrok o treste je nepreskúmateľný (§321 ods.1 písm.b) Tr.por.),
- vznikli pochybnosti o správnom skutkových zistení napadnutých výrokov a je potrebné vykonanie dôkazov (§ 321 ods.1 písm.c) Tr.por.)
- boli porušené ustanovenia Trestného zákona , keď neboli správne a zákonne zistené poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a tým ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (321 ods.1 písm.d) Tr.por.)

S poukazom na vyššie uvedené krajský súd podľa § § 321 ods. 1 písm. a), písm.b), písm. c), písm.d) Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a vykonal dokazovanie potrebné na uloženie zákonného trestu.

K osobe obžalovaného krajský súd zistil :

- v registri trestov (č.l. 56) obžalovaný nemá žiadny záznam
- z evidenčnej karty vodiča (č.l.58-59) vyplynulo, že držiteľom vodičského oprávnenia je od 17.07.2006 a na úseku v cestnej premávke sa dopustil 5 priestupkov
- Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov (č.l.57) vyplýva, že za obdobie od 24.03.2017 do 16.11.2022 bol priestupkovo prejednávaný :
- dňa 23.11.2018 porušenie ustanovenia § 22 ods. 1 písm. l) Zákona č. 372/1990, (nedodržanie vzdialenosti) uložená pokuta vo výške 50,- eur zaplatená na mieste,
- dňa 10.09.2018 nerešpektoval dopravné značenie - porušenie ustanovenia § 22 ods. 1 písm. a) Zákona č. 372/1990, pokuta vo výške 20,- eur zaplatená na mieste.
- dňa 27.04.2018 porušenie ustanovenia § 22 ods. 1 písm. k) Zákona č. 372/1990 jazda na červenú, bola mu uložená bloková pokuta vo výške 60,- eur zaplatená na mieste.
- dňa 26.01.2018 prekročenie maximálne povolenej rýchlosti - porušenie ustanovenia § 22 ods. 1 písm. h) Zákona č. 372/1990,uložená pokuta vo výške 100,- eur zaplatená na mieste
- dňa 24.03.2017 prekročenie rýchlosti mimo obce porušenie ustanovenia -§ 22 ods. 1 písm. h) Zákona č. 372/1990 pokuta vo výške 50,- eur zaplatená na mieste,
- od roku 2018 zaznamenané priestupky v ústrednej evidencii Ministerstva vnútra nemá.

Z písomného podania poškodených manželov G. (č.l.60) vyplýva, že obžalovaného považujú za veľmi slušného človeka, ktorý sa rád pozdraví, porozpráva, je obľúbený v obci. Po nehode sa im obžalovaný ihneď ospravedlnil, vyplatil v hotovosti 450,- eur na aktuálnu realizáciu nutných opráv poškodení a škôd. Napomáhal pri riešení poisťnej udalosti.

Z pracovného posudku vypracovaného spoločnosťou NECTEL spol. s r.o. (č.l. 65) vyplýva, že obžalovaný do spoločnosti nastúpil 01.04.2014 na dobu neurčitú na pozíciu projektový manažér. Počas celej doby zamestnania si vzorne plní svoje pracovné povinnosti, dosahuje na tejto pozícii vynikajúce výsledky a má pre firmu vysoký prínos. Zamestnancovi je poskytnuté firemné motorové vozidlo, ktoré využíva na služobné cesty spojené s výkonom jeho pracovnej činnosti a na súkromné účely. V súvislosti s alkoholom nikdy v tomto smere nebol akýkoľvek žiadny problém práve naopak poznajú ho ako abstinenta vo firemných, kultúrnych či rôznych spoločenských a športovaných akciách nikdy nekonzumoval alkohol. Dobrovoľne sa ponúkol na šoférovanie a ochotne pozvával zamestnancov.

Z dohody o náhrade škody (č.l.66) vyplýva, že obžalovaný A. B. uzavrel so svojím zamestnávateľom spoločnosťou NECTEL spol. s r.o. dohodu o náhrade škody, ktorá predstavuje sumu 1950,18 eur s tým, že túto škodu zaplatí v dvoch splátkach.

Zo stanoviska spoločnosti NECTEL (č.l. 67) vyplýva, že A. B. nahradil celú škodu, ktorú spôsobil spoločnosti na motorovom vozidle. Žiadnu inú škodu neevidujú a ani si ju v trestnom konaní neuplatňujú. Z dokladu o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva (č.l.69) vyplýva, že psychiater - D. H. D. neodporúča odborné psychiatrické

vyšetrenie nakoľko u A. B. nebola preukázaná závislosť na alkohole ani inej návykovej látke alebo liečivách.

Z potvrdenie obce D. (č.l. 71) vyplýva, že obžalovaný A. B. je pre obec prínosom. Menovaného považujú za čestného, slušného človeka, s ktorým nikdy neboli problémy predovšetkým najmä v súvislosti s alkoholom. Doterajšie jeho pôsobenie v obci berú za vzor pre ostatných obyvateľov. Aktívne a dobrovoľne, bez nároku na odmenu sa aktivizuje pri organizácii kultúrnych a spoločenských aktivitách v obci. Nezištne financuje nákupy a hradí náklady. Sám zabezpečuje plánovanie, organizovanie a samotný chod týchto akcií za čo je mu obec nesmierne vďačná. Zaslúžil si vždy obdiv obce a obyvateľov. Vzhľadom k malému počtu obyvateľov obce je tento jeho skrat mementom, upozornením a ponaučením.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval krajský súd v súlade so zásadami a kritériami uvedenými pri ukladaní trestu v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku podľa ktorých treba zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest má postihovať len páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo i len najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby.

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania zistil podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm k) Tr.zákona - pričínal sa o odstránenie škodlivých následkov (zaplatil spôsobenú škodu poškodeným G. a napomáhal im pri riešení poisťnej udalosti, zaplatil škodu spôsobenú na motorovom vozidle svojmu zamestnávateľovi) a poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm.l) Tr.zákona- priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Krajský súd nezistil obžalovanému žiadnu priťažujúcu okolnosť.

Podľa § 289 ods.3) Trestného zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

a) hoci bol za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin alebo za čin uvedený v odseku 2 prepustený,

b) hoci bol za obdobný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky alebo za čin uvedený v odseku 2 v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch postihnutý, alebo

c) spôsobil čo aj z nedbanlivosti inému ublíženie na zdraví alebo väčšiu škodu na cudzom majetku, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Počet poľahčujúcich okolností prevyšuje počet priťažujúcich okolností v pomere 2:0, čo bolo dôvodom pre zníženie hornej hranice trestnej sadzby uvedenej v § 289 ods. 3 Trestného zákona (0-2 roky) o 1/3 podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona a po úprave trest ukladal vo výške 0-16 mesiacov.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosť jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k správaniu k spáchanému trestnému činu, pričom úmernosť okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z vlastnej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste (rozsudok NS SR z 13. mája 2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný preukázal pri spáchaní prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm.c) Trestného zákona, vysokú mieru nezodpovednosti keď si sadol za volant motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, pričom v čase vedenia motorového vozidla bola koncentrácia etanolu v jeho krvi minimálne 2,76 promile. Obžalovaný svojim konaním nerešpektoval pravidlá cestnej premávky (zákon č. 8/2009 Z.z.), ktoré zakazujú vodičom jazdu bezprostredne potom ako užívali alkoholické nápoje resp. v prípadoch kedy by mohli byť ešte ovplyvnení alkoholickými nápojmi. Výška nameranej hodnoty alkoholu u obžalovaného bola taká vysoká, že vylučuje spôsobilosť obžalovaného

riadne sa venovať akejkoľvek činnosti, nieto ešte vedeniu motorového vozidla. Obžalovaný uvedeným konaním vystavil ostatných účastníkov cestnej premávky nebezpečenstvu ohrozenia života a zdravia, pričom k fatálnym následkom neprišlo. Na druhej strane je potrebné uviesť, že v osobe obžalovaného nejde o osobu so sklonmi ku kriminogénnemu správaniu, ktoré by bolo nevyhnutne nutné sankcionovať odňatím slobody, keď uloženie nepodmienečného trestu by v súlade s teóriou i praxou trestania malo byť až posledným výchovným prostriedkom po vyčerpaní miernejšieho výchovného prostredia.

Krajský súd v tejto súvislosti upozorňuje, že spáchanie prečinu pod vplyvom alkoholu a najmä koncentrácia etanolu v krvi, nie je jediná okolnosť podstatná pre určenie druhu a výmery trestu a preto nemožno preceňovať a izolovane z nej vyvodzovať závery pre uloženie trestu.

V tomto prípade krajský súd jednoznačne prihliadol na tú skutočnosť, že obžalovaný v registri trestov nemá záznam, zamestnávateľom ako aj obcou je hodnotený veľmi pozitívne, na jeho postoj k spáchanému skutku ku ktorému sa priznal a oľutoval ho, prispel k náhrade škody tak svojmu zamestnávateľovi ak aj poškodeným manželom G., ktorým zaplatil časť škody a napomáhal aj pri vybavení poisťnej udalosti. Prihliadol aj na doklad o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti obžalovaného a to osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, kedy psychiatrická D. H. D. konštatovala, že u menovaného nezistila vyšetrením a laboratórnymi testami závislosť na alkohole a neodporučila preskúmať jeho zdravotnú spôsobilosť.

Vychádzajúc teda z pomerov obžalovaného krajský súd zastáva ten názor, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo v rozpore s požiadavkami, najmä individuálne prevencie s prihliadnutím na skutočnosť, že okrem generálnej prevencie, ktorú v tomto prípade prezentuje najmä trest zákazu činnosti a jeho ochranná funkcia je potrebné trest prísne individualizovať tak aby plnil účel uvedený v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Krajský súd dospel k tomu záveru, že uložený podmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 (dvoch) rokov poskytne primeraný priestor na monitorovanie správania obžalovaného z hľadiska jeho súladu so zákonom po dlhšiu dobu a dostatočne vyjadri aj morálne odsúdenie páchatel'a. Krajský súd je toho názoru, že neprimerane tvrdý trest (nepodmienečný trest) pre páchatel'a neznamená jeho nápravu, ale naopak len represiu.

V danom prípade trest zákazu činnosti musí byť uložený pretože obžalovaný preukázal, že nerešpektuje dopravné predpisy a jazdou pod vplyvom alkoholu ich úmyselne ignoroval a vytvoril tak ohrozenie pre ostatných účastníkov cestnej premávky, preto v zmysle ustanovenia § 61 ods.1, ods.2 Trestného zákona, uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorového vozidla na 2 (dva) roky. Výška uloženého trestu zohľadňuje skutočnosť, že obžalovaný je držiteľom vodičského oprávnenia od 17.07.2006, v evidenčnej karte vodiča má 5 záznamov, posledný je z roku 2018.

Takto uložené tresty popri sebe vrátane ich výmery zodpovedajú všetkým požiadavkám vyplývajúcich z ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktoré upravuje zásady ukladania trestov a súčasne v dostatočnom rozsahu obsahujú prvky generálnej a individuálne prevencie ako aj prvok represie. Uložený trest má byť nielen zákonný ale aj primeraný a spravodlivý.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm.b), písm. c), písm.d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo veci sám rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.